

Skutečně „okurková“ sezóna?

Letošní září je, téměř jako každý rok, charakteristické snahou napat do diářů všechny resty z prázdninových měsíců. Ne, že by se o prázdninách nic nedělo...

K 1. 7. 2008 vstoupily v platnost novely zákonů 95/2004 a 96/2004. Novely které, kromě jiného, řeší nejen specializační a celoživotní vzdělávání, ale i uznávání kvalifikace zdravotníků v zahraničí. S účinností zákona byl odstraněn, pro české lékárníky poněkud diskriminující, požadavek na 72 měsíců praxe. Tuto podmínku požadovali sice pouze Britové, kteří ji však bez ohledu na novelizaci vyžadovali ještě na začátku září. Situaci se prozatím nepodařilo napravit ani opakovanými urgencemi ze strany Ministerstva zdravotnictví a České lékařské komory. Zatímco pro specializace se právě připravují vyhlášky a vládní nařízení, ve způsobu financování specializačního vzdělávání je již poměrně jasněji. Více by o tom mohli říci ti lektori IPVZ, kteří na přelomu srpna a září dostali výpovědi. Určitě nešlo o změnu jedinou, necháme se překvapit, jestli se projeví kromě nově zavedené platby za atestační zkoušku také v cenách stáží a kurzů.

Přesně v polovině prázdnin byly vypořádávány připomínky k zákonu o zdravotních službách, jehož součástí jsou i služby lékařské. Na září už nás čekají jen „drobnosti“ v podobě připomínkování vyhlášek k tomuto zákonu, a také k novele zákona o zdravotním pojištění, mimochodem těch zhruba 200 stran lze doporučit jako účinné hypnotikum.

Začátkem srpna SÚKL zveřejnil návrh léků pro výdej léků s omezením, tzv. třetí kategorii. Připomínky odborníků sice očekávají na SÚKL do 15. září, ale už od zveřejnění návrhu se velmi emotivně diskutovalo v médiích. Na plané diskutování pro nás během mediální okurkové sezóny moc času nezbylo, neboť do ní spadlo, novinářům jako z nebe, rozhodnutí ÚOHS o milionové pokutě. Rozhodnutí je literatura spíše pro čtenáře náročného nebo fajnšmekra, ale rozklad, precizně zpracovaný právníkem ČLK doktorem Maršíkem, jsem četl jedním dechem. Být u toho vlivný americký scénárista vydupal by z toho Oscarový trhák ve stylu „Lid vers. Larry Flint“ nebo „Případ Pelikán“. Celý materiál je k dispozici na webu komory.

O prázdninách také pokračovaly, mediálně poměrně sledované, kauzy pseudoefedrin. V této souvislosti mě napadá, že několika kolegům dlužím odpověď na otázku: jak velké množství lze **prodat** najednou a kde je napsáno, že nesmím **prodat** víc. Odpověď je jednoduchá: **žádné a nikde**.

Ale než odpoví samotné, budou možná důležitější definice pojmů. Léčivé přípravky se v lékárnách, kromě nově připravované kategorie s omezením, vydávají na lékařský předpis nebo bez lékařského předpisu. V souvislosti s léčivými přípravky se nikde o prodeji nedočtete; i když nad některými výdejními místy je to chybně uvedeno. Vždy se totiž jedná o výdej. Výdej, jehož pravidla zřetelně upravuje zákon 378/2007 o léčivech. Výdej, jehož nezbytnou součástí je alespoň dispenzační minimum dle SPC, ve kterém se u kombinace pseudoefedrinu píše:

„Počáteční dávka obvykle činí 2 tablety. Dále je možné podle potřeby užívat 1–2 tablety až do maximální denní dávky 6 tablet. Časový odstup mezi jednotlivými dávkami musí být minimálně 4 hodiny. Přípravek by měl být užíván v co nejnižší účinné dávce a po co nejkratší dobu, která je nutná k zmírnění příznaků onemocnění. Jestliže se příznaky nezlepší nebo se zhorší po 3–5 dnech, měl by pacient vyhledat lékaře.“

Nikomu nemusíte vysvětlovat, proč ne a proč právě 1 balení. Každá a každý z Vás je zodpovědný za své jednání. Všichni máte dostatečnou kvalifikaci a stejné povinnosti. V §83 odst. 4 je uvedeno, kdy se léčivý přípravek nevydává, doslova:

„Pokud však má farmaceut pochybnost, že osoba, které léčivý přípravek vydává, není schopna zaručit správné používání léčivého přípravku nebo jej může zneužít, léčivý přípravek nevydává.“

Léčivý přípravek, jehož výdej není vázán na lékařský předpis, nevydává farmaceut nebo farmaceutický asistent také v případě podezření ze zneužití tohoto léčivého přípravku.“

Zneužitím léčivých přípravků se podle §5 odst. 11 tohoto zákona rozumí úmyslné nadměrné užívání léčivých přípravků nebo úmyslné užívání léčivých přípravků způsobem, který je v rozporu s určeným účelem použití, a to případně i po jejich dalším zpracování, doprovázené škodlivými účinky na organismus, včetně škodlivých účinků na jeho psychiku.

Stejně jako lékař nepředepíše na pouhou žádost pacienta (rád bych měl pravdu), vy nevydáte. Pokud jsou Vaše rozhodnutí v souladu se zákonem, nemusíte je vysvětlovat, omlouvat ani se z nich zpovídat.

V Oplotě, 8. 9. 2008
Mgr. Stanislav Havlíček

